

Lời Chủ Chăn – tháng 5 – năm 2023

‘Anh em là bức thư của Đức Kitô...’ (2 Cor 3: 3)

Quý Cha và Quý Tu sĩ thân mến,

Nơi một nhánh của sông Jordan, khúc cạn Yabboq, ông Yacob đã vật lộn với Thiên Chúa. Cuộc đấu kéo dài mãi đến hừng đông... Yacob đã nói: ‘Tôi sẽ không buông Người ra, **trừ phi là Người chúc lành cho tôi**’ (Kn 32: 27).

Tiên tri Êlisa thừa cùng sư phụ, Tiên tri Êlia: ‘Con thề là sẽ không từ biệt Ngài’... Dù sư phụ đi Bêthel, Yêrikhô, sông Yordan... cả khi đối diện con sông, Êlisa cũng không từ biệt sư phụ. ‘Êlia mới lấy tấm bào của ông, rồi cuộn lại mà đập xuống nước, và nước đã rẽ làm hai, bên này bên kia. Cả hai, họ đã đi qua chân khô ráo... ở đây, Êlisa đã xin sư phụ: **‘Xin cho con được gặp đôi về Thần khí của Ngài**’ (x. 2 V 1-18).

Chúng ta vừa trải nghiệm **Lễ Vượt Qua** của Chúa Giêsu Kitô, chăm chú lắng nghe **Kérygma** của các Thánh Tông đồ và Giáo hội tiên khởi, chúng ta muốn cứ ‘không buông Người ra’, muốn nài nỉ ân huệ Chúa Phục Sinh và Thần khí của Người.

Một

Lời Thánh Tông đồ Phaolô: ‘Thư của chúng tôi, chính là anh em! viết nơi lòng anh em, thư mà mọi người hết thấy đều nhận ra và đọc được. Thì đã rõ: **Anh em là bức thư của Đức Kitô**, do tay chúng tôi soạn ra, viết không phải bằng mực, nhưng là bằng Thần khí của Thiên Chúa hằng sống, không phải trên những bia đá, mà là trên những bia lòng bia thịt!’ (2 Co 3: 2.3).

Từ ban đầu và trải qua các thế hệ, các Thánh Tông đồ và Giáo hội là những chứng nhân **viết bức thư** trên những bia lòng, bằng Thần khí, qua chứng từ, hành động và Phụng vụ Thánh.

Tự thân, Giáo hội lưu giữ hành trình đến cùng đức Tin, **là bức thư gốc** được chính Chúa Phục Sinh viết nên. Các Thánh Tông đồ và Giáo hội, trước biến cố Chúa phục sinh, **đối diện nhiều trở ngại. Thập giá** tang tóc chôn vùi Đức Giêsu, ‘vị Tiên tri quyền năng trong việc làm và lời nói, trước mặt Thiên Chúa và toàn dân...’ (Lc 24: 19). **Ngôi mộ trống** gây nên nỗi vắng xa biên biệt với nước mắt nhớ thương, ‘Người ta đã cất Chúa khỏi mồ, mà chúng tôi không biết họ đặt Ngài ở đâu’ (Ga 20: 2). Quân lính **nhận hối lộ** phao tin thất thiệt, ‘Các anh hãy nói: Môn đồ hấn đã đến ban đêm trộm hấn, đang lúc chúng tôi ngủ...’ (Mt 28: 13). Những **lôgic nhân quan giới hạn của con người**, ‘Trong anh em lại có kẻ dám nói: Không có chuyện kẻ chết sống lại’ (1 Co 15: 12). ‘Ở Athêna, có những triết gia thuộc phái Êpicurô và Khắc kỷ cũng đến tranh luận với Phaolô. Kẻ thì bảo: Con vẹt đó muốn nói gì vậy? Còn kẻ khác: Hình như y giảng quỷ thần gì đâu xa đến! vì ông giảng **Tin Mừng về Đức Giêsu và sự sống lại**’ (Tđcv 17: 18).

Chính Chúa Giêsu Kitô Phục Sinh, với quyền năng và lòng xót thương, đưa các Tông đồ và Giáo hội tiên khởi vào mầu nhiệm siêu phàm này. **Gioan** thấy mồ trống nhưng ‘ông đã tin’ (Ga 20: 8). **Maria Magdala** thấy mồ trống, lệ nhòa, nhưng bà gặp Chúa Phục Sinh ‘Rabbuni!’ (Ga 20: 16). Xế chiều ngày thứ nhất trong tuần, nơi ở của **các môn đồ** các cửa đều đóng kín, vì sợ người Dothái, Chúa Giêsu đã đến đứng giữa họ... vắng Tôma... Tám ngày sau, **có Tôma**, các cửa đều đóng kín, Chúa Giêsu đến đứng giữa họ... (x. Ga 20: 19-29) **Hai môn đồ về Emmaus** cố nài ép người khách: ‘Hãy lưu lại với chúng tôi, vì trời đã về chiều và ngày đã xế!’ (Lc 24:

29) và qua cử chỉ khách bẻ tấm bánh, ‘mắt họ mở ra và họ nhận biết Ngài’... và họ nói cùng nhau: ‘Lòng chúng ta lại đã không cháy bùng bùng, lúc dọc đường Ngài ngỏ lời với ta, và giải nghĩa Kinh Thánh cho ta đó sao?’ (Lc 24: 31.32). Một kinh nghiệm sâu xa Chúa Phục Sinh dành cho **các Tông đồ**, nhất là **cho Phêrô**, tại ven biển Tibêria, sáng sớm tinh sương... Chán chứa **tình yêu**: ‘Lạy Chúa, Chúa thông hay mọi sự, Chúa biết con yêu mến Chúa’ (Ga 21: 17)... Hiện hiện **màu nhiệm Giáo hội**: ‘Simon Phêrô nói: Tôi đi đánh cá đây’. Họ nói với ông: ‘Chúng tôi cùng đi với ông’ (Ga 21: 3)... ‘Hãy chăn giữ chiên của Ta’, ‘Hãy chăn nuôi đàn cừu của Ta’ (Ga 21: 15.17). Tất cả kết nối lại trong lời reo: ‘Chúa đã sống lại và đã hiện ra cho **Simon!**’ (Lc 24: 34), và như chứng từ của Thánh Phaolô, Chúa Phục Sinh ‘Đã hiện ra cho **Kêpha... Nhóm Mười hai... Cho hơn năm trăm** anh em một lần, trong số đó phần đông đến nay vẫn còn sống... Cho **Yacôbê... Cho cả tôi nữa...**’ (x. 1 Co 15: 5-8).

Hai

Cùng một nội dung, **được viết thành bức thư** trong các tâm hồn trải qua muôn thế hệ và muôn nơi, nhận thức tình huống mới, Thánh Tông đồ Phêrô trong tâm tình mục tử ân cần nhấn nhủ: ‘**Phêrô**, Tông đồ của Đức Giêsu Kitô, kính gởi những người được chọn, **hiện là khách tha phương**... thể theo sự dự tri của Thiên Chúa Cha, trong ơn thánh hoá của Thần khí, để vâng phục và được rảy nhून Bửu Huyết của Đức Giêsu Kitô... Chúc tụng Thiên Chúa, và là Cha của Chúa chúng ta, Đức Giêsu Kitô, Đấng đã thể theo lòng thương hải hà mà tái sinh chúng ta cho hy vọng hằng sống nhờ sự phục sinh từ cõi chết của Đức Giêsu Kitô... Đấng mà **anh em không thấy mà yêu**, và hiện **không giáp mặt mà tin**, mà hơn hờ vui mừng, cái vui khôn tả và rạng rỡ vinh quang, bởi được lĩnh lấy thành quả đức tin, là sự cứu thoát linh hồn...’ (1 Pr 1: 1-3.8.9).

Thánh Tông đồ Cả đã nhìn thấy **tình huống mới** đang đến và sẽ tiếp tục mãi trong thời gian và không gian, tình huống các tín hữu ‘là khách tha phương’, các tín hữu **sau thế hệ các Tông đồ**. Họ là những người ‘không thấy mà yêu và hiện không giáp mặt mà tin’.

Giáo hội sẽ theo sự lớn mạnh của Tin Mừng mà lan rộng trên toàn thế giới (x. Col 1: 6) và sẽ hợp thành với những tín hữu ‘là khách tha phương’, họ ‘**không thấy mà yêu**’, ‘**không giáp mặt mà tin**’... nhưng **các Tông đồ thì ‘đã thấy và đã tin’** (Ga 20: 8), theo cách của **Gioan** trước mô trống, theo cách của **các Tông đồ** ở ven biển Tibêria ‘Không ai còn dám hỏi Ngài: Ông là ai, bởi đã biết là chính Chúa’ (Ga 21: 12), và cả theo cách của **Tôma**, cơ hội Chúa tuyên bố mỗi phúc: ‘Bởi thấy Ta, con đã tin. **Phúc cho những ai không thấy mà tin**’ (Ga 20: 29).

Phúc cho các tín hữu, trải qua các thế hệ, không thấy mà tin. **Chúng ta không thấy nhưng thực ra chúng ta thấy qua những người đã thấy, đó là các Tông đồ**. Diễn từ ‘Kérygma’ của Thánh Phêrô trong ngày Chúa Thánh Thần hiện xuống, đã nhấn mạnh **vai trò chứng nhân**: ‘Đức Giêsu đó, Thiên Chúa đã cho sống lại, chúng tôi hết thảy xin **làm chứng** về điều ấy’ (Tđcv: 2: 32). Ở giữa tòa và bị tra hỏi, Thánh Phêrô, ‘đầy Thánh Thần’ (Tđcv 4: 8), dạn dĩ đáp: ‘Điều chúng tôi đã thấy và đã nghe, chúng tôi **không thể không nói**’ (Tđcv 4: 21). Vào thời điểm Tin Mừng đến cùng dân ngoại, khi ban Thánh Tẩy tiếp nhận gia đình sĩ quan Rôma Cornêliô làm con cái Thiên Chúa, Thánh Phêrô đã rao giảng: ‘Đức Giêsu, người Nazareth, mà họ đã treo trên súc gỗ mà giết đi. Chính Ngài, Thiên Chúa đã làm cho sống lại ngày thứ ba, và đã hiện tỏ, không phải cho toàn dân, nhưng là cho **những nhân chứng Thiên Chúa đã chọn trước**, tức là **chúng tôi**’ (Tđcv 10: 39-41)... Như người cha người mẹ trong nhà, đã thấy ông bà nội ngoại, nay các Ngài đã qua đi, làm chứng lại cho con cháu... Đó là những chứng nhân uy tín chân thực về những thực tại hiển nhiên...

Giáo hội là mẹ hiền, thực hiện năng quyền Thiên Chúa ủy thác, **không ngừng viết những bức thư** trong cuộc đời con cái tín hữu mọi thời đại bằng ân huệ Thánh Thần, đặc biệt thể hiện hiệu quả qua **đêm canh thức Phục Sinh**. Bốn phần của đại lễ diễn tả thực tại cứu độ: Chúa Kitô Phục sinh là **Ánh Sáng** tiêu diệt bóng đêm tội lỗi chết chóc, là **Lời** làm người từ nơi cung lòng Chúa Cha mà đến tràn đầy ân nghĩa và sự thật, là bí tích **Thánh Tẩy** cho ta được mai táng làm một với Đức Kitô và nhờ bởi vinh quang Chúa Cha mà sống lại trong đời sống mới (x. Rm 6: 3.4), là **Thánh Thể** thông hiệp cùng Chúa Cha trong tình yêu mở ra sự sống lại trong ngày sau hết và sự sống đời đời (x. Ga 6: 54).

Anh chị em thân mến,

Trong diễn từ Thánh Gioan tường thuật mạc khải Bánh Bời Trời, một nhận xét của Chúa cần ghi nhớ: ‘Quả thật, quả thật, Ta bảo các ngươi: các ngươi tìm ta **không phải vì đã thấy dấu lạ**, nhưng **vì các người đã ăn bánh no**’ (Ga 6: 26). ‘**Tìm**’ có khả thể đi vào hai hướng: Hướng về **Chúa** ‘vì đã thấy dấu lạ’, hướng về **bản thân** ‘vì các người đã ăn bánh no’. Chúa Giêsu cho thấy hai hướng đi về hai viễn tượng: Bữa ăn no là lương thực sẽ **hur nát** nhưng nhận thức dấu lạ là gặp Chúa sẽ **lưu lại mãi đến sự sống đời đời**.

Mỗi tín hữu, nhất là những người sống đời thánh hiến mang **sứ vụ giúp anh chị em mình định hướng...** tìm về những thực tại không bao giờ hư nát nhưng tồn tại đời đời...

Nguyện xin Chúa Giêsu Kitô mục tử, qua sự chuyển cầu của Đức Mẹ và Thánh Cả, **viết nên ‘những bức thư...’** như lòng Người mong ước... và giúp chúng ta **cộng tác** với Thiên Chúa, với Giáo hội mà viết tiếp **những bức thư** cứu độ cho nhân thế.

† **Gioan Đỗ Văn Ngân**
Giám mục Giáo phận Xuân Lộc